

اثر قرص میزوپروستول واژینال در درمان سقط فراموش شده و رابطه‌ی آن با سن حاملگی

دکتر شیرین نیرومنش^۱، دکتر نگار آزادبه^۲

خلاصه

سابقه و هدف: با توجه به تهاجمی بودن روش های استاندارد در مان سقط فراموش شده از طریق تخلیه جراحی (کورتاژ مکشی) و مطرح شدن درمان های طبی در سال های اخیر، مطالعه حاضر به منظور بررسی نتایج حاصل از درمان با میزوپروستول واژینال و تعیین رابطه سن حاملگی با نتایج درمانی حاصل از آن در بیماران با سقط فراموش شده مراجعه کننده به بیمارستان میرزا کوچک خان شهر تهران در طی سال های ۱۳۷۹-۸۰ انجام گرفت.

مواد و روش ها: در این مطالعه شبه تجربی ۶۰ بیمار مبتلا به سقط فراموش شده با روش نمونه گیری ساده انتخاب و در دو گروه ۳۰ تایی با آمورهی کمتر و مساوی ۱۳ هفته و آموره بیشتر از ۱۳ هفته قرار گرفتند. ۲۰۰ میکروگرم میزوپروستول واژینال در فورنیکس خلفی واژن هر یک از بیماران گذاشته شده و این کار هر ۴ ساعت تا هنگام دفع کامل محصولات حاملگی (تا ۴ دوز) تکرار شد. اثرات دارو و عوارض جانبی در بیماران دو گروه مورد مقایسه قرار گرفت. جهت بررسی داده ها از آزمون های آماری t و کای دو استفاده شد.

یافته ها: در ۴۰ درصد کل بیماران دفع کامل اتفاق افتاد که این میزان در گروهی که آمورهی کوتاه تری داشتند، ۶۳ درصد و در گروه با آمورهی طولانی تر ۱۶/۷ درصد بود ($P < ۰/۰۰۰۱$). خونریزی زیاد و نیاز به اکسی توسین جهت کنترل خونریزی در گروه با آمورهی طولانی تر، بیشتر بود ($P < ۰/۰۰۵$). عوارض دیگر شامل تب، اسهال، تهوع، درد و نیاز به مسکن و هم چنین متغیرهای زمینه ای شامل میانگین سن بیمار، تعداد قرص های مصرفی و ساعات صرف شده برای سقط در دو گروه با هم مشابه بود. زنان با آمورهی طولانی تر در سابقه خود، دارای تعداد بیشتری حاملگی و زایمان و جنین های بزرگتر در سونوگرافی بودند ($P < ۰/۰۰۵$).

نتیجه گیری و توصیه ها: میزوپروستول واژینال می تواند در درمان سقط فراموش شده خصوصاً در موارد آمورهی کمتر از ۱۳ هفته مؤثر باشد. با توجه به هزینه های کمتر و غیر تهاجمی بودن، این روش به عنوان اولین خط درمانی در سقط های فراموش شده با آمورهی کمتر از ۱۳ هفته توصیه می شود.

واژگان کلیدی: میزوپروستول، سقط فراموش شده، سن حاملگی

مقدمه

می باشد، که جهت جلوگیری از زخم های ناشی از درمان با داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی (NSAID) استفاده شده، هم چنین برای درمان اولسر پپتیک مورد استفاده قرار می گیرد (۳). این دارو دارای خاصیت یوتروئونیک و نرم کنندگی سرویکس بوده که سبب شده در بیماری های زنان نیز از جمله سقط فراموش شده مورد استفاده قرار گیرد.

عوارض جانبی آن شامل دردهای کرامپی شکم، اسهال، تب و تهوع می باشد (۴). ارزان بودن، قابلیت نگهداری در انبار و اثرات ناچیز آن بر سیستم قلب و عروق و عضلات صاف پرونش از فواید این دارو می باشد. در ابتدا میزوپروستول به صورت خوراکی تجویز می شد ولی تجویز واژینال آن بسیار مؤثرتر است که احتمالاً به

یکی از انواع سقط، سقط فراموش شده است که در واقع شکست در تخلیه محصولات حاملگی بعد از مرگ جنین و باقی ماندن محصولات مرده بارداری در رحم به مدت چند هفته است. درمان استاندارد، تخلیه جراحی رحم با همان کورتاژ تخلیه ای است (۱). اخیراً درمان های طبی مانند استفاده از میزوپروستول جهت سقط مورد توجه قرار گرفته اند.

روش های طبی این مزیت را دارند که سرویکس را به ملایمت و آهسته متسع می نمایند و در نتیجه عوارض ناشی از اتساع سرویکس و تخلیه محصولات بارداری هنگام کورتاژ شامل سوراخ شدن رحم، پارگی سرویکس، خونریزی، خارج شدن ناقص جفت و جنین و عفونت

^۱ متخصص زنان و زایمان، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ دستیار زنان و زایمان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دلیل سطح خونی پایدار دارو است که چندین ساعت باقی می ماند (۵). میزوپروستول واژینال به تنهایی در درمان سقط فراموش شده با آمورهی کمتر از ۱۳ هفته در ۸۸ درصد موارد مؤثر بوده

کاهش می یابد و هم چنین در موارد سقط کامل نیز نیاز به بی هوشی و به دنبال آن عوارض آن حذف می شود (۲). میزوپروستول یک ۱۶ متیل آنالوگ پروستاگلاندین E₁